

Б. Бакула

Віттлін Юзеф

ВІТТЛІН Юзеф (Wittlin Józef; 17. 08. 1896, с. Дмитрів, нині Радехів. р-ну Львів. обл. – 28. 02. 1976, Нью-Йорк) – польський письменник, перекладач. Навч. у Віден., від 1918 – Львів. університетах. Від 1939 на еміграції, мешкав у США. Автор зб. поезій «Нутну» (1920); зб. ст. «Wojna, rokó j i dusza poety» (1925), де показав жорстокість і абсурд війни, а також розклад цивілізації, яка спиралася на класичні мист. й етичні зразки. Іронія і міф, гротеск і перспектива вдаваної наївності, багатство посилань на Біблію, неприхов. пацифізм у романі В. «Sól ziemi» (1936) – оповіді про долю гуцула Петра Невідомського – витворюють сучас. морал. трактат. В. також є автором кн. мемуарів «Mój Lwów» (1946), перекладів «Одіссеї» Гомера, шумер. епосу «Гільгамеш», роману «Дон Кіхот» М. Сервантеса, а також творів Й. Рота, Г. Гессе, Р.-М. Рільке.

Рекомендована література

1. Studia o twórczości Józefa Wittlina. Katowice, 1990.

Бібліографічний опис:

Віттлін Юзеф / Б. Бакула // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-35027>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).